

GERÇEK

İŞÇİDEN,

GERÇEK

KÖYLÜDEN YANADIR.

GERÇEK

AYLIK SİYASİ GAZETE

EKİM

1975

SAYI: 10

50 fenik

12 EKİM SECİMLERİNDE
KİMİ VE NEYİ SEÇMELİ ?

12 Ekimde yine seçim var. Cumhuriyet senatosu üçte bir yenileme, ve Cumhuriyet senatosu ve milletvekili ara seçimleri yapılacak. Toplam olarak 54 senatör-6 milletvekili seçilecek. Hakim sınıfların partileri, her seçimden önce olduğu gibi, şimdide büyük bir gürültü koparıyorlar. Seçime katılan bütün hakim sınıf partileri birbirlerini suçluyor. Her biri "refah" "ucuzluk" "kalkınma" ve ne kadar iyi şey varsa yapacağını ilan ediyor. Yine herbiri "komünizm tehlikesine" karşı en iyi kendinin mücadelesini ilan etmeyi unutmuyor. Bir küfürleşme, yalan ve vaad şamatası sürüp gidiyor. Hakim sınıfların -emperyalist uşağı para babalarının, toprak ağalarının-yayın organlarında bu şamataya olanca gücüyle katılıyor. Seçimlerin "çok önemli" "hayati" "dönüm noktası" vb. olduğunu söylüyorlar. Bu seçimler gerçekten hakim sınıfların sözcülerinin iddia ettiği kadar önemlidir. Bu seçimlere karşı nasıl davranmalıyız? Bu sorulara doğru cevap verebilmek için bugün Türkiye'nin içinde bulunduğu duruma; hakim sınıflarla-halkımız arasındaki güç dengesine; seçime katılan hakim sınıf partilerinin yapısına kısaca bir göz atmak gerekir.

EMPERYALİZMİN KUCAĞINDA TÜRKİYE

Ülkemiz hepimizin bildiği gibi emperyalizmin sömürü ağı içinde, emperyalizme bağlı yarı sömürge bir ülkedir. Emperyalist tekeller ülkemizde kendi temsilciliklerini yapacak yerli işbirlikçiler bulmuşlar, bunlar aracılığıyla kendi menfaatlerine uygun esas olarak montaj ve ambalaja dayalı bağımlı bir sanayii kurmuşlardır. Halkımızı bu yerli işbirlikçi burjuvazi (komprador burjuvazi) aracılığıyla sömürmekte, aslan payını kendileri almakta; ama usaklarında belli bir pay veremeyi unutmaktadırlar. İşte bugün Türkiye ekonomisine hakim olan büyük sanayici-tüccar sınıflar-essas emperyalizmin uşaklığını yapan, emperyalist sömürücü pay alan bu sınıflardır. Gerçekte Türkiye ekonomisine hakim olan bu usaklar değil, onların emperyalist efendileridir.

Emperyalist tekeller kendi ihtiyaçlarına uygun bağımlı bir sanayii kurarak hem Türkiye bağımsız bir sanayiinin gelişmesini engellemişler, hem de kurulan sanayii doğrudan kontrolleri altına almışlardır. Kurulan bağımlı sanayii halkımıza "kalkınma" olarak yutturulmaya çalışılmıştır. Gerçekte kalkınan Türkiye değil üç-beş komprador ve emperyalist tekeller olmuştur.

Emperyalizm bir yandan kendine bağımlı bir sanayii kurarken, diğer yandan toprak ağalığının geniş çapta tasfiyesini önlemiş, kırılık alanlarda toprak ağalığı ve tefecilikle ortaklık kurmuştur. Sanayide komprador burjuvaziye-tarım-datoprak ağalığına dayanan emperyalizm böylece Türkiye'nin geriliğinin en önemli unsuru olmuş, bağımsız gelişmeye zincir vurmuştur.

Ekonomiye hakim olan emperyalizm işbirlikçisi yerli hakim sınıflar devletinin bütün kurumlarında da suyun başını tutmuşlardır. Ordusuyla, polisiyle, yasama, yargılama-yürütme kurumlarıyla devleti emperyalizmin ve yerli işbirlikçilerinin menfaatlerini savunur durumdadır. Önemli devlet kurumlarının başındaki büyük bürokratlar göbeklerinden emperyalizme bağlanmışlardır.

Emperyalizme bağımlılığın sonucunu hergün yaşıyoruz:

Bir yandan milyonlarca aç, işsiz, boğaz tokluğuna çalışan, horlanan, ezilen sömürülen halkımız; bir yanda her türlü imkana sahip bir avuç büyük para babaları, toprak ağaları, bürokratlar, tefeciler!

Bir yanda rüzgar esse yıkılan gecekondu, kerpiç evler; bir yanda gökdelenler!

Bir yanda tuz, şeker, yağ, gaz, su vb. kuyrukları; bir yanda kokteyl partileri!

Bir yanda soğuktan, yakacaksızlıktan donup ölen köylüler; bir yanda bilmen kaç liralık kürkler içinde hanımlar, beyler!

Bir yanda salgın hastalıktan kırılan yoksullar; bir yanda kompradorların ev hayvanlarına bakan özel hastahaneler!

Bir yanda ilk okulu olmayan köylüler; diğer yanda devlet parasıyla Avrupada, Amerikada okuyan ağa paşa çocukları!

Bir yanda en küçük hakkı için mücadele ettiği zaman üzerine polis, ordunun saldırdığı işçiler, köylüler, gençler; diğer yanda bir avuç emperyalist uşağı sömürücü halk düşmanı!

HALKIN MÜCADELESİ VE 12 MART

Halkımız bütün tarihi boyunca kendisini ezen ve sömüran sınıflara karşı mücadele etmiş-

tir. Halkımızın emperyalizme karşı mücadelesi "kurtuluş savaşı"ndan önce başlar ve bütün cumhuriyet boyunca devam eder. Emperyalist uşağı hakim sınıflar bu mücadeleyi bastırabilmek için devamlı olarak ikili bir taktik kullanmışlardır. Bir yandan yalan dolanla halkı uyutmaya, kandırmaya kalkmışlar; bir yandan da vahşi bir terör uygulamışlardır. Halkımız bu mücadelesi boyunca ağır yenilgilere uğramış, ama mücadeleden hiç vaz geçmemiştir. Emperyalizme ve yerli işbirlikçilerine karşı mücadele 1960 dan sonra önemli gelişmelerle detmiş ve 1960 ların ikinci yarısında büyük boyutlara ulaşmıştır. Köylülerin toprak isteği; işçilerin ekonomik ve demokratik talepleri; gençliğin demokratik üniversite talebi giderek "Demokratik ve Bağımsız Türkiye" talebine dönüşmüştür.

Halkın mücadelesi çeşitli emperyalist tekelci grup ve devletlerin Türkiye'de ki işbirlikçilerinde birbirine düşürmüş bunlar ikili taktiğin hangi yanının ağır basması gerektiği konusunda ve talan'ın nasıl paylaşılacağı konusunda birbirlerine düşmüştür.

Türkiye'de özel olarak bütün dünyada ağır yenilgilere uğrayan ve tecrit olan Amerikan emperyalizminin ve genel olarak bütün emperyalist tekke ve devletlerin iktidarı, sömürüsü talanı tehlikeye girmiştir. Bu durumda emperyalizm ve işbirlikçileri Türkiye'de 12 Mart askeri faşist darbesini tezgahlamışlardır. Darbe içinde bir darbe ile hakim sınıfların Amerikan emperyalizmine bağımlı kanadı kısa bir süre içinde iktidarı bütünüyle eline geçirmiştir. Türkiye'de kanlı bir faşist terör havası esmeye başlamış, devrimciler karşı sürekli avına çıkmıştır. Ama sonuçta faşist terörde hakim sınıfların istediğini yerine getirememiştir. Devrimci halk hareketi çok önemli kayıplar vermesine önemli yenilgilere uğramasına rağmen söndürülemedi.

14 EKİM VE SONRASI

12 Mart darbesinden sonra bir yandan halkla hakim sınıflar arasındaki gelişmeler keskinleşirken, bir yandan da hakim sınıfların kendi aralarındaki gelişmeler keskinleşmiştir. Hakim sınıfların Avrupa'cı kanadı halkın hoşnutsuzluğunu ve mücadelesini kendi peşine takabilmek ve saptırabilmek için faşist uygulamalara açıkça karşı çıkmıştır. Bu kanat CHP içindeki iktidar mücadelesini kazanmış, Amerikancı kanadı CHP'den büyük çapta tasfiye etmiş, CHP böylece Türkiye'de ki hakim sınıfların Avrupa'cı kanadının siyasi temsilcisi durumuna gelmiştir.

12 Mart'tan sonra iktidara gelen askeri faşist diktatörlük halkın nefretini üzerinde toplamış, kısa zaman içinde halktan bütünüyle tecrit olmuştur. Bu duruma 2 yıl içinde değiştirilen 5 hükümette çare bulamamıştır. Diğer yandan hakim sınıflar arasındaki gelişmeler emperyalistler arası gelişmeler sonucu askeri faşist diktatörlük dünya çapında da tecrit olmuştur.

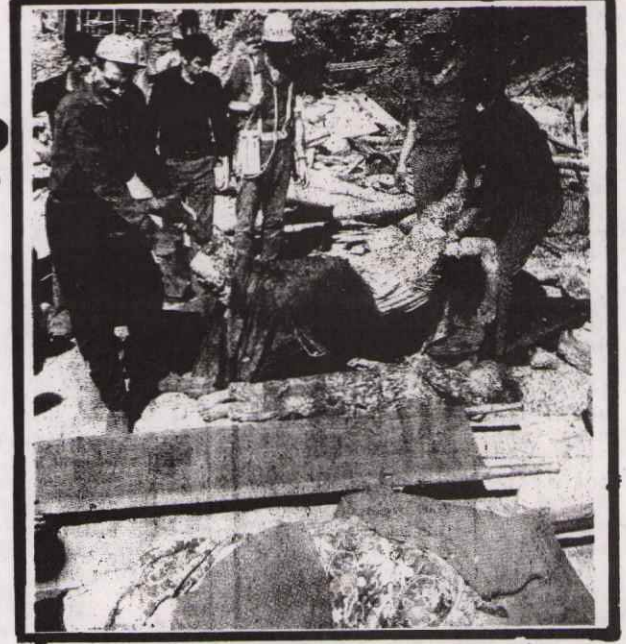
Hal böyleyken hakim sınıflar kısa süre içinde kukla parlamentodan bir dizi kanun çıkararak "faşizm"i legal hale getirmişlerdir. Bu iş tamamlandıktan sonra, şekilde faşist askeri diktatörlüğe son verilmiş ve 14 ekim 1973 te seçimlere giderek yeniden "demokrasi maskesi" ni takmışlardır.

14 ekim seçimlerinden, halkın faşizme karşı nefretini oy olarak kendine kanalizasyon edebilen ve amerikancı kanadın kendi arasında bölünmüş olmasından yararlanan CHP en güçlü parti olarak çıkmıştır. CHP'nin seçim zaferinde devrimci hareketin dağınıklığı, ve verdiği ağır kayıplar sonucu bir alternatif olarak ortaya çıkamaması da önemli rol oynamıştır.

Daha sonra uzun pazarlık sonucu CHP hakim sınıfların Amerikancı dağınıklığından yararlanarak hükümeti kurmuş, Avrupacı kanad siyasi iktidara ağırlığını koymuştur.

Halkın mücadelesi bu dönemde yeniden yükselmeye başlamış, CHP hükümeti aynı 12 mart hükümetleri gibi 12 martın yarattığı ve ge-

devamı beşinci sahifede

LİCE HALKININ KATİLLERİ GELMİŞ GEÇMİŞ İKTİDARLARDIR..

Lice bir deprem sonucu yerle bir oldu. Binlerce insan öldü, binlerce çocuk cocuk ortada kaldı. Lice bir taş ve enkaz yığını haline geldi. Tıpkı Erzincanda, Gedizde, Vartoda, Bingölde olduğu gibi. Urfa'da, Dersim'de ve son olarak Viranşehir'de katledilen insanlar gibi Lice'de de perişan olanların ve ölenlerin katilleride bu sömürü ve zulüm düzeninin patron ağa vurguncuları ve onların gelmiş geçmiş gerici iktidarlarıdır. Lice'de ki kürt milletinden halkın ölümü bile bile hazırlandı. 1999 yılında bilim adamları hazırladıkları raporda Lice volkanik ve genç bir dağ olan Şiro'nun eteğinden çekilmez meydana gelecek orta halli bir depremde yerle bir olunacak deniliyordu.

Başta gelen hükümetler gerçeğe kayıtsız kaldılar. Onlar usaklığını yaptıkları emperyalist efendilerin ülkemizi daha çok sömürmesini ve ceplerini sisirmeyi düşündüler. Akıllarına, tanrıklarına çeşitli milletlerden halkımızın sirtından milyarlar vurdurtular. Demokratik hak ve talepleri için greve giden işçilerin üzerlerine panzerleri gönderdiler. Ağanın çekilmez sömürü ve baskısına karşı direnen toprak ve köylülük isteyen köylünün mücadelesini jandarmadipçisi ile bastırmaya çalıştılar.

Halkın ulusun milli zulmüne karşı mücadele eden Kürtlerin üzerine komando saldırdılar. Her köye bir karakol kurdular. Ölkemizin bağımsızlığını, halkımızın kurtuluşu için işçilerle, köylülerle ve tüm ezilenlerle aynı safta vuruşan gençlerimizi sokak ortasında katlettiler. Aydınlarımızı, yurtseverleri, devrimcileri zindanlara attılar. Yetkili makamlara bu gerçek durum 1957 de ve son olarak 1971 de bir kere daha anlatıldı. Patron Ağa devletinin belirli bir kesiminin temsilcisi olan o zamanki hükümet göstermelik olarak ilçenin ovalık kesimine 150 beton bina yaptırdı. Deprem neticesi bu beton binalarda oturanlara hiç bir şey olmadı. Onların can ve mal kaybı yoktur. Bu yapılan binalarda sömürücü patronların, zülümkar ağaların ve kan emici faizcilerin iktidarlarına hizmet edenler oturmaktadır. Yoksa alın teri dökün, zemperi ayazında çifte giden köylüler değil. Yoksul halkın başını sokmak için kerpiçten yaptığı evlerde oturanların hicbiri bugün yaşamıyor. Öyleki patronlar ağalar, vurguncular talan peşinde, iktidar derdinde para hırsıyla gözü dönmüş olan bir avuç para babası, Lice halkının sorunlarını duymadılar bile. Oysa bugün binlerce cesedin ve yıkıkların arasında les kargaları gibi dolanarak gelen yardımları yaömälüyorlar.

Lice'de binlerce insanın ölmesi bir rastlantı değildir. Bugün ülkemizde devrimciler, yurtseverler kursunlanmakta, öldürülmektedir. Tüm halkımızın demokratik halk iktidarı için verdiği mücadele kan ve barutla bastırılmaktadır. Bu baskı Kürt milletine yapılan baskıdanda ayrı değildir. Bu milli baskıdır ki Kürt ulusunu yerinden, yurdundan etmeye çalışmakta, sömürdüğü yetmiyormuş gibi ulusal niteliklerini yoketmeye çalışmaktadır. Çünkü Kürt ulusu direnen bir güç olarak hakim sınıfların karşısındadır.

Amerikan emperyalizminin sadık usaklarından oluşan MC hükümetinin yetkilileri ancak depremden 12 saat sonra Lice'ye gelebilmişlerdir. Gelen askeri birlikler ise 24 saat sonra çalışmaya başladı. Çalışmalar ancak bir kaç enkazı kaldırmaktan öteye gitmedi. Ölen ölmüştür diye enkaz altında hala yaşayanlar ölüme

devamı sekizinci sahifede

DİSK MİTINGİNDE SENDİKA AĞALARI İŞÇİ LERE SALDIRDI

20 Eylül 1975 pazar günü DİSK (Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu) İstanbul'da Taksim meydanında "DEMOKRATİK HAK VE ÖZGÜRLÜKLER" adı altında bir miting yaptı.

Milliyetçi Cephenin başta işçi sınıfı ve halkımızın üzerinde yoğunlaşan faşist baskılarını protesto etmeyi amaçlayan bu miting faşizme karşı bütün devrimciler desteklediler.

Senelerini fabrikalarda bir lokma ekme yemek için veren, patronların işine gelmeyince kapı dışarı edilen binlerce işçi de bu mitingde katıldı. Bugün halkımızın baş düşmanı olan Milliyetçi Cephe iktidarı, baskı ve zulümüne karşı mücadelede işçi ve köylülerin karşısına ordusu, polisi, faşist komandoları, kanun ve zindanlarıyla çıkıyorlar. Patronlar sendikaya seçme hürriyeti ve iş güvenliği için direnen işçilerin üzerine polisleri, panzerlerini salmaktadır. Demokratik ve ekonomik hakları için greve giden işçiler isten atılmakta, patronlar kiralık usaklarını kullanarak grev kırıcılığı yapmaktadır. Haklarını almada kararlı olarak direnen işçilere karşı patronlar meclisteki temsilcileri vasıtasıyla çıkarttıkları kanunlardan biri olan LOKAVT silahını kullanmaktadır.

İş yeri koruma kanununa dayanarak kurdukları polis teşkilatıyla ilerici, mücadeleci işçileri sokağa atarak perişan duruma sokmaktadır.

İşçilerin birliğini parçalayarak onları teşkilatsız bırakmak amacıyla patronlar tarafından kurulan sendikalar işçilerin en tabii haklarını masa başlarında patronların cebine indirmektedirler. Patronlar ağalar ve tüm onların devleti bu baskılarla biz işçileri yıldırma, sindirmeyi, daha uzun yıllar sömürü saltanatını devam ettirmeyi istiyorlar. İşçiler bugün artık patron ada devletinin kimden yana olduğunu görmekteyiz. Ve halkımızın baş düşmanı olan Amerikan emperyalizminin yerli işbirlikçilerine hizmet eden Türk-İş (Türk İşçi Sendikaları Konfederasyonu) işçi düşmanı bir sendika olduğunu biliyorlar. Patronlar bizi işten atarken, direnişlerimize silahlı faşistler saldırırken, polis panzerleriyle bizi dağıtmak isterken Amerkanlı Türk-İş haklı direnişlerimize karşısında efendilerinin yanına sığınarak "Demokrasi Tehlikede" "Çalışma Barışı Bozuluyor" ve "İşçileri Greve İten Anarsistlerdir" diye muhbirlik etmektedir.

Fakat bir takım sahtekarlar kendilerini işçilerden, köylülerden ve tüm ezilen halkımızdan yana göstererek mücadelemizi saptırmak ve kendi kuyruklarına takmak istemektedirler. Bu iki yüzlü sahtekarlar kendilerini devrimci olarak göstererek reformist ve revizyonist yüzlerini gizlemek istemektedirler. Bu halk düşmanı hainler düzeni değiştireceğiz, sınıflar arasında barışı getireceğiz diyerek halkımızın uyanışını engellemeye çalışıyorlar. Hiç bizi baskı ve terörle köleleştirmek isteyenlerle barış içinde yaşamıyız?

ACİLA tok arasında barış olurmu?
Çalışanla, çalışmayan arasında barış olurmu?
Kurtla kuzu arasında barış olurmu?

İşçilerin sarı sendika Tek-Met-İşten istifaya etmelerini önleyerek direnişini kırdı.

Disk sendika ağaları Ecevit hükümeti zamanında İskenderun Demir Çelik İşletmelerinde işçilerin mücadelesini içten bölme çalışması, dışta Ecevit'le birlikte omuz omuza askerlerin işçilere ateş etmesine ve dıpcikle saldırmasını sağlamıştır. Buna benzer daha nice örnekler vardır. En son olarak mitingte faşizme geçit yok diyen revizyonist ve reformist DİSK yöneticileri, TSİP ve TİP revizyonistleriyle ve polisle işbirliği ederek devrimci işçi ve öğrencilere saldırdı. Onbinlerce işçi ve gençlerin katıldığı mitingte gerçeklerin açığa çıkmasından, öğrenilmesinden korktular.

Bunun için bu işçi düşmanı hainler devrimcilerin taşıdıkları pankartların indirilmesini ve DGD (Devrimci Gençlik Derneği) adına dağıtılan bildiriilerin dağıtılmamasını istediler. Fakat gerçeklerin ve doğruların ortaya konulmasından, görülmesinden yana olan devrimci işçiler, gençler bu üç bes hainin steğini reddettiler. Bunun üzerine DİSK başkanı Kemal Türkler, genel sekreter İbrahim Güzelce ve fedailer, TSİP, TİP revizyonistleri devrimci pankartları taşıyan Kausan, Murat-Cam, Trakya-Cam, Ambarlı işçileri ve diğer devrimcilere hücum ettiler. Bu revizyonist ve reformistleri telaşa düşüren, hırcınlaştıran pankartlarda ve bildirilerde devrimci işçilerin ve gençlerin Faşizme, Kürt Milleti üzerindeki, milli zulme ve Kıbrısın kanlı işgaline karşı çıkan yazılar ve şiarlar vardı. Disk yöneticilerinin ve revizyonistlerin tüm cabasına rağmen devrimci işçi ve gençler bildiriilerini dağıttılar. Miting bittikten sonrada Şişli'ye doğru yürüyüşe devam ederek "HALKLARA ÖZGÜRLÜK, FAŞİZME ÖLÜM" "KÖRT MİLLETİNE YAPILAN MİLLİ ZULME SON" "KAH ROLSUN SENDİKA AĞALARI" "KAHROLSUN AMERİKAN VE SOVYET SOSYAL EMPERYALİZMİ" gibi sloganlarını gur sesleriyle haykırdılar.

Bu gericilerin saldırılarını hakim sınıfların basını işe kasıtlı olarak valnış yazıyor. Olayların işçilere saldırmasıyla başladı. Bu örnekler 12 martta işçilere, köylülere, gençlere, aydınlara, yurtseverlere ve tüm halkımıza zulüm eden, onları tüm haklardan yoksun kılan patron ada vurguncuları hükümetlerle aynı safta yer aldılar. Bunun için şaşmamak gerekir.

DİSK in düzenlediği bu mitingın esas amacı işçilerin patron ada devletinin saldırılarına karşı onları devrimcilerle bütünleşmesini önleyerek silahsız bırakmaktır. İşçileri patronlara köle eden barışçıl sloganlarla aldatarak ve kendisinin Türk-İş gibi bir sendika olduğunu kabul ettirmektedir.

Biz işçiler olarak DİSK'in başına çöreklenmiş sahte devrimci sendika ağalarına karşı mücadele ederek onları alaşağı edip kendi devrimci yönetimimizi kuralım.

B. ÇİÇEKÇİ

KIBRIS SORUNU

Son günlerde aktüel bir konu haline gelen "Kıbrıs Türk Ötonom" yönetimi ve bunun "bağımsızlığı" ilan etme ile Birleşmiş Milletlerdeki dış işleri bakanı Çağlayangil'in konuşması ve emperyalistlerin amaçları üzerinde duracağız.

Kıbrıs Akdeniz'in doğu kesimine hakim olma orta doğudaki Arap ülkelerini kontrol etme, tehdit altına alma ve işçilerine karışabilme-leri bakımından emperyalist ülkeler için önemli askeri-stratejik bir duruma bağlıdır. Öyle ki Amerikan emperyalistleri Kıbrıs'ı öneminden dolayı Pentagon'a benzetmektedirler. Kıbrıs özellikle Amerikan ve Sovyet Sosyal emperyalistlerinin dünyaya hakim olmak için dalaştıkları yerlerden biridir.

Amerikan emperyalistleri geçen yılın ortalarında, eski Yunan faşist askeri cuntası vasıtasıyla çıkarlarına ters düşen Makarios ve hükümetine karşı faşist Samson tarafından bir darbe yaptırdı.

Akdeniz'de Amerikan emperyalistleriyle dalaşan ve Akdeniz'de Amerikan emperyalizminin aleyhine güçlerini durmadan arttıran Sovyet Sosyal emperyalistleri son yıllarda Makarios ve hükümetinin Amerikan emperyalistleri lehine girişimlerini Makarios'u destekleyen ve Kıbrıs'taki oyların %40 ına yakını revizyonist olan AKEL partisi vasıtasıyla önlemeye başladı. Akel partisinin varlığı ve Makarios'un sürdürmek zorunda kaldığı yeni politika Amerikan emperyalistlerinin orta-doğudaki hegemonya politikasına ters düştüğünden Makarios yönetimini devirerek Yunanistan'a bağlamak ve böylece faşist askeri-cunta yönetiminde olan Yunanistan ile aralarındaki ikili anlaşmalar vasıtasıyla Kıbrıs'ı 6. filusunun bir üssü haline getirmek için Makarios'a karşı bir darbe yapmaktan başka bir çare yoktu. Bunun için faşist Samson'u seçti.

SOVYET SOSYAL EMPERYALİZMİ VE KIBRIS

Dünyada ve buna paralel olarak Akdeniz'deki savaş gemilerini ve filolarını arttıran Sovyet Sosyal emperyalistleride orta doğu ülkelerine ve petrolüne hakim olmak için Amerikan emperyalistleriyle dalaşıyor. Amerikan emperyalistlerinin Kıbrıs'ta kurduğu dinleme ve radar istasyonlarının varlığı Sovyet Sosyal emperyalistlerinin Akdenizdeki ve orta doğudaki ha-

kimiyetini tepdit etmesi bir yana Makarios'un Amerikan emperyalistleriyle yakın ilişkiler içine girmesini engellemek zorundaydı. Burada her yönden desteklediği Kıbrıs Akel Partisi vasıtasıyla önleyebilirdi. Akel Partisi "Barış ve Sosyal" laflarla Kıbrıs'ta en güçlü bir parti haline geldi ve Makarios'un ayakta durmasını sağlayan en güçlü parti oldu. Bu partinin varlığı Makarios'u o sıralarda Sovyet Sosyal emperyalistlerinin hakimiyeti altında olan Mısır ve Suriye ile birlikte Sovyet yanlısı bir politika izlemeye zorluyordu. Sovyet Sosyal emperyalistlerini Kıbrıs'taki Amerikan emperyalistlerinin tahakkümünü adım adım kendi lehine baltalıyordu. Amerikan emperyalistlerinin Samson vasıtasıyla Makarios'a yaptığı darbe karşısında Sovyet Sosyal emperyalistleri Yunan askeri cuntasının devrilmesine kadar Ecevit ve hükümetinin arkasına sığındı. Ve Ecevit'in B. Alman emperyalistlerinden sonra gelen en önemli destekçisi oldu.

B. ALMAN EMPERYALİSTLERİNİN KIBRIS İŞGALİ KARŞISINDA Kİ TUTUMU.

Amerikan emperyalistlerinin casusluk olayı ile hükümetten istifa etmesini sağladıkları Willy Brandt iktidar döneminde Amerikan emperyalistlerinin özellikle B. Almanya'daki hegemonya ve iktisadi-siyasi baskılarına karşı belirli ölçülerde bağımsızlık politikası sürdürüyordu. Bu politika dünyada kendisini "Sosyal Demokrasi" olarak gösteriyor ve Amerikan emperyalistlerinin tecrit olduğu sömürülen ülkelere bu kılıkla giriyordular. Ülkemizde bunun en önemli takipçilerinden Ecevit ve CHP ilk işgal hareketi esnasında B. Alman emperyalistlerinden en büyük desteği gördü. Bu destek (hem askeri hemde iktisadi olarak yapılan bir destekti) Yunan askeri-cuntasının yıkılışı ve Karamanlis hükümetinin kuruluşuna kadar sürdü. Karamanlis hükümeti kurulduktan sonra arada bir siyaset izledi.

B. Alman emperyalistleri Kıbrıs meselesinde her iki süper güçün şiddet ve baskı politikalarına karşı "sosyal demokrat" maskesiyle yavaş yavaş sömürülen ülkelere girdiğinden bir tavır almak zorundaydı. Bu da kendi işbirlikçilerini desteklemekle mümkündür.

B. Alman emperyalistlerinin belirli ölçülerde yanında olan Avrupa'nın diğer emperyalist ülkeleri tarafsız davranma özellikle Amerika'ya direkt desteklememek durumundaydı.

KIBRIS'IN İŞGAL EDİLMESİ.

Bu güç dengesi durumunda yapılan Ecevit CHP-MSP i. müdahalesi bugünde Avrupa ülkelerinin açıkladığı gibi haklı olarak nitelendirildi. Yunanistan'daki cuntanın devrilmesinden sonra hükümeti kuran Karamanlis'in Avrupa emperyalistleri tarafından olmasi yukarıdaki güç dengisini bozdu. Sovyet sosyal emperyalistleri de hal yer değiştirerek Karamanlis hükümeti yanına yer aldılar. Avrupa'nın emperyalist ülkeleri ise her iki hükümet arasında bir siyaset izlemişlerse de Karamanlis'i kazanmak için Ecevit hükümetinin 2. saldırısını kinamışlardır. Amerikan emperyalistleri ise Ecevit tarafını tutmaya başlamışlardır. Çünkü onların direkt kontrolü altında olan askeri cunta yıkılmıştı.

Yukarıda belirtilen emperyalist amaçlarla Kıbrıs'a yapılan Samson darbesi ve Ecevit saldırısı, Kıbrıs devletinin işçilerine müdahaledir. Bu yüzden onbinlerce insan katledilmiştir. Ama Kıbrıs halkı için herhangi bir çözüm getirelememiştir. Zaten dış müdahale ile bir çözüm getirelemez.

Biz bu olayda sosyal demokrasinin (Türkiye'de Ecevit/CHP) gerçek seven yüzünü açıkça gördük. Sosyal adıyla iktidarı gaspeden emperyalistler ve usakları yakın tarihte her zaman iç-ekonomik bulanımları örtbas etmek için başka ülkelere saldırmış ve işçileri köylüleri birbirlerine kendi çıkarları için kırdırmışlardır. Ecevit buna ülkemizde yeni bir örnektir.

EMPERYALİSTLERİN KIBRIS KONUSUNDAKİ TUTUMLARI VE TÖRK KESİMİNİN "BAĞIMSIZLIK" MESELESİ.

Bugün Sovyet Sosyal emperyalistleri Kıbrısın eski duruma yeni Akel partisinin desteklediği Makarios'un yöneteceği bir duruma getirilmesini kendi gerici karakterleri icabı istemektedirler. Onlar işgal kuvvetlerinin geri çekilmesini ileriki bir zamanda kendileri tarafından kolaylıkla işgal etmeyi planlamaktadır.

Amerikan emperyalistleri ise Yunanistan'ın tamamıyla Avrupa emperyalist ülkelerinin ve Sovyet sosyal emperyalistlerinin tahakkümü altına girmesini istemediklerinden, Türkiye'nin işgal ettiği bazı bölgeleri terketmelerini ve askeri kordonu zayıflatmalarını istemektedir. Onlar bununla Karamanlis hükümetini kendi tarafına çekmek amaçladıkları. Amerikan emperyalistlerinin buna zorlayan bazı emperyalist tekellerinin Yunanistan'da düştükleri zor durumdur. Türkiye nasıl olsa onlar için torbada keklikdir.

Avrupa emperyalist ülkeleri ise Türkiye'nin devamı sekizinci sahifede

Hergün Kürt milleti üzerinde ki baskıyı arttıranlarla, Kıbrıs'ta kanlı işgali gerçekleştirmek için halkları birbirine kırdıranlarla barış olur mu? Hayır halkla, halk düşmanları arasında barış olamaz. Ülkemizin ikinci büyük işçi kuruluşu olan DİSK'in başına çöreklenmiş revizyonist ve reformist sendika ağaları ise bizleri süslenmiş laflarla uyutmak cabasındadırlar. Bu sahte devrimci sendika ağaları şimdi de anti-faşist mücadele diyerek işçi sınıfını CHP kuyruğuna takmak istemektedirler. Bu CHP ki sömürülenlerle sömürülenleri barış ve huzur içinde bir arada barındırıyor. Tıpkı MC gibi "Kıbrıs'ta halklara özgürlük maskesi altında işgali gerçekleştirecek hakları birbirine kırdırıyor. Tuncelide "Halklara özgürlük" diye bağırınları sürdürmek istemistir. Ecevit'in deyimiyle akıllı sanayicilerin CHP yi desteklemesi boşuna değildir. Bütün bunlar ortadayken onun sadece anti-faşist yanını görüp, onun aynı zamanda sömürücülerin uzun vadeli çıkarlarını koruyan akıllı bir ayvasi temsilcisi olduğunu gizlemek, ezilen tüm halka ihanet etmek demektir.

Bu bir avuc sendika kodamanlarından biri olan Petkim-İş sendikası başkanı ve DİSK başkan vekili Ahmet Kılıç ve adamları işten atılan biz işçilerin sendikalarının haklarını aramasını istemesi üzerine, devrimci işçileri anarşist ilan etti. Sendikasının bunlarla ilgisi olmadığını söyledi.

Gamak direnişinde aylarca işçileri oyalayan ve yalnız bırakan Maden-İş yöneticileri

YURDUMUZDAN HABERLER

DÜZENLEYEN: K. SÖĞÜT

HALKIMIZIN SÖMÜRÜ VE ZULME KARŞI MÜCADELESİ GELİŞİYOR!

EMPERYALİZMİ, FAŞİZMİ, FEODALİZMİ HALKLARI MIZIN MÜCADELESİ YIKACAKTIR.

Yüzlerce kadınlı, erkekli işçi, köylü, öğrenci ve emekçi genç yer altı yer üstü kaynaklarımızı talan eden başta emirkeran emperyalizmi olmak üzere ülkemize sızmak isteyen Sosyalizm mazkesine bürünmüş Sovyet emperyalizmine ve Amerikan emperyalizmiyle iktidar olmak için dalışan Avrupa emperyalizmine karşı İskenderun'dan Adana'ya kadar bir BAĞIMSIZLIK yürüyüşü düzenlediler. Yürüyüş boyunca "KAHROLSUN SOVYET SOSYAL EMPERYALİZMİ VE AMERİKAN EMPERYALİZMİ" "BAĞIMSIZ TÜRKİYE" "HAKLARA HÜRRIYET FAŞİZME ÖLÜM" ile "KÜRT MİLLETİ ÜZERİNDEKİ MİLLİ ZULME SON" şiarları atıldı.

Yediden yetmişine tüm halk kitleleri yürüyüş boyunca yürüyüşe katılan devrimcileri ve yurtseverlere sevgi gösterilerinde bulundular.

Halkımızın yükselen anti emperyalist mücadelesinden tedirgin olan Amerikan emperyalizminin yerli usakları hahliğin telaşı içinde kanı ve canı pahasına halkımızın kurtuluşu ve ülkemizin bağımsızlığı için mücadele edenleri kursunlamakta, zindanlara atmaktadırlar.

150 km lik İskenderun Adana arasındaki yürüyüşe katılan çeşitli milletlerden halkımızın yiğit evlatlarını ne patron ağa devletinin polisi, copu, panzeri ne de kiralık katilleri korkutamadılar.

Yürüyüşçüler yürüyüş boyunca geçtikleri köylerde, kazalarda mitingler düzenlediler. Bu mitinglerde gelmiş geçmiş tüm hakim sınıf hükümetlerinin ülkemizi nasıl emperyalizme bağımlı kıldıklarını anlatmışlardır. Gerçekleri dinleyen ve gün geçtikçe herşeyi daha iyi gören halkımız emperyalizmin usaklarına kin duymakta, onlara karşı mücadeleye atılmaktadırlar.

Amerikancı MC hükümetinin faşist kafataeci başbakan yardımcısı Türkeş'in paralı beslemeleri komando bozuntuları Adana'da devrimciler ve yurtseverlere saldırmışlardır. Devrimciler ve yurtseverler faşist komandoların bombalarla, molotor kokteyllerle, silahlarla, taşlarla saldırmalarına karşı kendilerini yiğitce korumuşlardır. Uşaklara gereken ders vermişlerdir.

Patron ağa devletinin koruyucusuda komandolarla birlikte bağımsızlık yürüyüşüne katılan işçilere, köylülere, öğrenci ve emekçi gençlere saldırmışlardır. Polis yürüyüşe katılan 83 kişiyi tutuklayarak zindanlara atmıştı. Tutuklulara günlerce işkence edilmiş ve hücrelerde tutulmuşlardır. Patron ağa hükümetlerinin çeşitli milletlerden halkımızı yıldırma çabaları boşunadır. İncelen her türlü baskı ve zulüm geniş halk yığınlarını daha çok kaçtılamaktadır. Onlar ne kadar demokrasi, hürriyet palavraları sıkarsa sıkınsa bizleri artık aldatamıyacaklardır. Bu düzende demokrasi ve hürriyet ağalar, beyler, paşalar içindir.

Bu düzen halkımıza ise zulüm ve sömürdür. Halkımız zulüm ve sömürüyü elbet yıkacaktır.

AĞALARA, BEYLERE KUŞ SOTO, BİZ İŞÇİLERE İSE KOKUSMUŞ, YEMEK ARTIKLARI

Sümerbank Deri ve Kundura Müessesinde çalışan işçiler öğlen yemeklerinde kendilerine bozuk yemek ve kokusmuşgıdalar verildiğini söylemişlerdir. Bundan ötürüde birçok arkadaşlarının zehirlendiği ve ölüme karşı karşıya geldiklerini açıklamışlardır. İşçiler bu gidise son vermk için öğlen yemeğini boykot etmişlerdir. Çok ağır ve insan sağlığına zararlı şartlar altında karın tokluğuna çalıştırılan işçilerin beslenmeleri kalori yönünden yetersiz, tıbbi yönden ise tehlikelidir.

Bugün Sümerbank Deri ve Kundura müessesesinde çalışan işçiler iyiy beslenmsenin sonucu olarak midelerinden hastadılar. İşçiler bu durumlarını doktordan aldıkları raporlarla belgelmelerine rağmen patronlar bu işe sessiz kalmakta, söylenenleri duymamazlıktan gelmektedirler. Kendileri sofralarında kuş sütü, havyar hindistan cevizi, bal v.s bulundururken işçilerin sofrasına ise ayda, bayramda bir giren eti sebze yi çok görmektedirler. Onlar sadece kesesine girene bakmakta, bizlerin sağlığını ise düşünmemektedirler. Nasıl olsa milyonlarca işsiz diye baskılarını daha da arttırmaktadırlar. Tüm bu insanlık dışı sömürüye karşı verdiğimiz mücadelede durumu bildirdiğimiz iş kolu sendikası Deri-İş sendikası yöneticileri ise patronlarla kolkola girerek bizi çıkarları için kullanmaktadırlar. Amerikancı Sarı Sendika Türk-İşe bağlı olan bu sendika kodamanları artık işçiler tarafından iyi tanınmakta, bunların patronlardan yana olduklarını iyice görmektedirler. 2000 işçi aynı durumun devamı halinde aktif direnişe geçeceklerini ve haklarını alana kadar mücadele edeceklerini açıklamışlardır.

AT, İT, KOYUN, TAKUNYA İKTİDARI SHELL VE MKE ANTALYA GREVLERİNİ 2 AY DAHA ERTELEDİ

Petrol-İş sendikasının Shell gurubu şirketlerinde, Pektim-İş sendikasının da MKE kurumu Antalya Kuru pil fabrikasında uygulamaya karar verdikleri grev iki ay daha ertelenmiştir. Faşist MC hükümeti gerekçe olarak "milli güvenliği" ileri sürmektedir. Faşist MC iktidarı "milli güvenliği" değil Shell şirketinin soygun vetalan güvenliğini korumaktadır. İşçiler mücadelelerinde kararlı olduklarını bildirmişlerdir.

PATRON İŞÇİLERİN HAKLI MÜCADELESİ KARŞISINDA DİZE GELECEKTİR.

Denizli basma boyama fabrikasında çalışan işçiler sendika kurma ve seçme özgürlüğü için verdikleri patronun isten atıldığı 3 arkadaşlarının tekrar işe alınması için greve gitmişlerdir. Patron köpeği arkadaşlarıyla dayanışmaya giderek greve giden işçilerden is

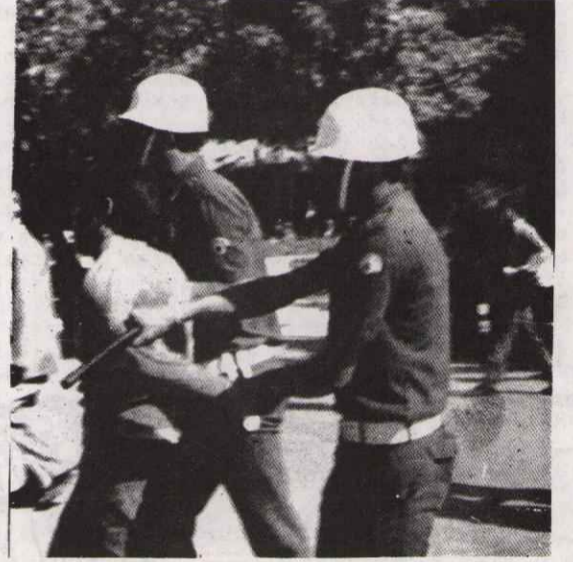
baş yapılarını istemistir. İsten atılan 3 arkadaşlarının işe alınmadan işe başlatılmalarını bunda kararlı olduklarını belirtmişlerdir. İşçilere göz dağı vermek ve direnişi kırmak isteyen patron 167 işçinin işine daha son vermiştir. Bunun üzerine direnişteki işçilerden 6 sı tüm arkadaşları işe alınmaya sendika kurma ve seçme özgürlüğü hakkı tanınmaya kadar ölüm orucuna başlamışlardır.

İşçiler arasındaki mücadele ve dayanışma ruhu patronlara korku salmaktadır. Bugün artık işçiler milleti ne olursa olsun tüm işçilerin çıkarlarının bir ve hedeflerinin tek olduğunu kavramışlardır. Patronların çabası boşunadır. Değil 167--1167 işçiyi işten atsalar bile zulme karşı gelişen ateşi söndüremeyeceklerdir.

Ölüm orucunun üçüncü günü İbrahim Üzkaya adlı işçi fenalşarak hastahaneve kaldırılmıştır. Beşinci günü ise Şakir Doğan ve Münir Çınargün fenalşmışlardır. Buna rağmen ölüm orucu kalanlar tarafından devam ettirilmektedir. Ta ki patron bize gelene dek, YAŞASIN İŞÇİLERİN ÇELİKTEN BİRLİĞİ.

FAŞİST MC HOKOMETİNİN SALDIRILARI YİĞİT GENÇLİĞİ YILDIRAMIYACAKTIR.

Ege üniversitesinde kendilerini komando diye adlandıran bir takım sahte pehliyanlar Türkiye halklarının kurtuluşu ve bağımsızlığı için mücadele eden öğrencilere saldırmışlardır. Faşist beslemelerin saldırısı neticesinde biri kız olmak üzere 4 kişi yaralanmıştır. Olay yerine gelen Bornova jandarma komutanlığı se yirci kalmakla yetinmiştir. Devrimci gençler zobalara karşı kendilerini, kendi güçlerine dayanarak korumaları gerektiğini bir kere daha pratiklerinde görmüşlerdir. Çünkü ordusuda, poliside, mahkemeside egemen sınıfların hizmetindedir. Jandarma komutanı yaptığı açıklamada 15 kişinin tutuklandığını açıklamıştır. Tutuklulara karakollarda işkence edilmiş ve ertesi günü sulh ceza mahkemesince sorguları yapılmıştır. Öğrenciler serbest bırakılmalarını istemişler, fakat savcı bir kişinin tutuklanmasını istemiştir. Saldırıya karşı kendini koruyan öğrenciler tutuklanırken eli bıçaklı, tabanca- lı komandolar serbest olarak gezmekte, istedi-

ği gibi hareket etmektedirler.

Egemen sınıfın hükümetleri ve yetkilileri herkesin gördüğü tanındığı faşist usakların kimliğinin tesbit edilemediği valanını yayıyorlar. Onlar bunlarla kimi kandıracağını sanıyorlar. Hiç güneş balçıkla sıvanır mı? Sıvanmaz elbet. İşte bu yalanda kimseyi inandırmaz. Çünkü komandoların devletin güvenlik kuvvetlerine yardımcı olduklarını açıktan söyleyenlerin iktidarda bulunduu ülkemizde biz işçilere, gençlere, köylülere ve ezilenlere hayat hakkı yoktur. Ta ki bu sömürü düzenini yıkıp halk iktidarını kurana dek.

İŞÇİLERİN MÜCADELESİ HAKLI VE YENİLMEZDİR.

İstanbul Üniversitesine bağlı Çapa Tıp fakültesi Kliniklerinde görevli bulunan 1200 sağlık işçisi greve gitmişlerdir. Bu ara işçiler greve süresince sadece durumu ağır olan ve yaralılardan başka hiçbir kimseye bakmayacaklarını bildirmişlerdir. Ayrıca grevle ilgili olarak bir bildiri yayınlayan grev komitesi, bildirisinde grev sebeplerini ve isteklerini şöyle sıralamaktadır.

İşçiler aslında yaptıkları iş gereği işçi oldukları halde yıllardır bir avuç patrona ağaya hizmet eden hükümetler tarafından memur diye adlandırılmaktadırlar. Buna rağmen Tıp fakültesi dekanlığı işçilerin memuriyetten doğan haklarını bile vermemektedir. Özellikle faşist MC hükümeti kurulduktanbu yana baskıların yoğunlaştırıldığı belirtilmektedir. Bunun sonucu olarak sendika genel sekreteri görevinden uzaklaştırılmıştır. İşçiler yasa hükümleri gereği olarak 6 aydır ödenmeyen maaş farklarının ödenmesini, üniversite döner sermaye yönetmeliği gereği verilmesi gereken tazminat primlerinin verilmesini, ve kuruluş kanunu dahi çıkmayan işçilerin sırtından damlaya, damlaya biriktirilerek para babalarına sermaye olarak verilmesi için MEYAK adına kesinti yapılmamasını istemişlerdir.

İşçiler sendika üyesi hemşirelerde dahil olmak üzere yasal olan bu haklarını almaya kararlı olduklarını belirtmişlerdir. İsten atılan arkadaşlarının işe alınmasını şart koşan işçilerin mücadelesi devam etmektedir.

Haklı ve yenilmez bir davahh savunucusu olan işçiler mutlaka zafere ulaşacaklardır.

IMPRESSUM:

P. R. VERANTWORTLICH: LOUISE LANGE
8 MÜNCHEN FALL STR 10
BRUCK: GEGENDRUCK GAIGANZ
YAZIŞMA ADRESİ: POSTLAGER KARTE
SMÜNCHEN NR: 071782
BANKA HESABI: DEUTSCHE BANK
FILIALE MÜNCHEN ZWEIGSTELLE
GÖTHE PLATZ KONTO: 28/54081

ERLENBACH

Erlebenbach biz ilerici, yurtsever, ezilen işçilerden yana 50-60 civarında Türkiyeli işçi bir araya geldi. İşçilerin derterine demokratik yollarla çözüm getirecek bir dernek kurmak için gecici bir komite kurduk. İşçi arkadaşlar olarak isten çıkarmalara, artmakta olan işsizliğe, hayat pahalılığına ve çekilmez baskılara göğüs gerebilmek için bir yumruk gibi bütün olmanın gerekli olduğuna hepbirlikte karar verdik. Yaptığımız toplantıda genel olarak tüm Almanya'da, özel olarak 2 bin Türkiye'li işçinin çalıştığı GLANZSTOP iplik fabrikasındaki iş durumu ve işçilere yapılan çeşitli baskılar örnekleriyle anlatılarak gözler önüne serildi.

Fabrikadaki Türk tercümanın işçileri değil patronun tercümanı olduğu anlatıldı. Tercümanın patronu yanarmak için haksızlıkları karşı suşmayan mücadeleciler işçileri şikayet ederek çıkış verdiğini belirtti. İşçiler olarak bizim söylediğimizi kendi isteğine göre tercüme eden, patronun çok patronunu menfaatini savunan tercümana karşı da mücadelemizi şart olduğunu karar verdik.

Yıllardır binlerce işçi arkadaşın rızkını onların dil bilmemesinden istifade ederek cebeye indiren, çeşitli üç kağıtlarla çeviren patron uşağı tercüman efendi vurğunu garantilemek için işçi arkadaşların dini duynularını istismar etmektedir. Kapkaççı eksportların, sinemacıların, tercümanların sömürülerini mesrulaştırmak için her yerde kurdukları, adında İslam Cemiyeti dedikleri bir cemiyetin yönetimini patron dostu tercüman tarafından gaspedilmiştir. Bu haramzadeler şeytan yüzlerini maskeliyerek patron ağa devletinin sömürü düzenine hizmet etmektedirler.

Ölkemizi Amerika'lı, patronlara satan "halk dediğin sokaklardaki seraserilerdir" diye bizi hor gören Erbakan'ın, Türkesin propagandasını yapmaktadır. Bu Türkeski en tabii hakkı için greve giden işçinin, bir karış toprak için mücadele eden köylünün ve ülkemizin bağımsızlığını isteyen gençlerimizin üzerine faşist bozuntusu komandolarını salan adamdır.

Bu soygun çeteleri, fesat yuvaları artık bizi yalan ve dolanlarla uyutmayacaklardır. Biz dostumuzun milliyeti ne olursa olsun işçü-

yapmak istediler. Haber alan ilerici ve yurtsever arkadaşlar topluca kongre salonuna gittiler. İşçilerin gücünden korkan konsolosluk, ateşelik ve üç kağıtçı takımı yakalarında it resmi taşıyan kirallık katillerini işçilerin üzerine saldırttı. Faşist beslemeler demir çubuklarla, sandalyelerle, şişelerle işçilere vurmaya başladılar. Hazırlıksız olan arkadaşlar bu beklenmedik saldırı karşısında kendilerini yiğitce korudular. NEŞET DANIŞ adlı yiğit arkadaşımızı yalnız gören KAZİM GELİĞİ ve AYFER ÖZCANOĞLU adlı faşistler üç, dört itle birlikte arkadaşımıza hücum ettiler. Arkadaş besleme itlere karşı yiğitçe direndi. Fakat kafasından aldığı bir yarayla yere düştü. Vurmaya başladılar, öldüğüne kanaat getirince bıraktılar. Alman polisi bu canilari polis arabalarına binirerek olay yerinden uzaklaştırdı. Neşet arkadaş 17 gün oksijen çadırında kaldıktan sonra 21 Mayıs 1974'te şehit oldu. Katilleri koruyan polis 4 suçsuz arkadaşını tutukladı. Bu gözle görülen olay bize hiçbir Kapitalist ülkede işçiler için hürriyetin olmadığını gösterdi.

Biz işçiler, yurtsever arkadaşlar bir şehit vermeye 4 arkadaşın tutuklanmasına rağmen yılmadan mücadele ettik. Bir çok protesto yürüyüşleri düzenledik. Asıl katillerin Konsolos ve efradının olduğunu, Alman polisinin onlara yardım ettiklerini açıkladık. Arkadaşlarımız serbest bırakıldı. Faşist bozuntuları bu olaylardan sonra genel kurula gitmeye cesaret edemediler. Bu seferde oylama taktiğine girdiler. Mahkemeye müracaat ettik. Burjuvazinin mahkemesi genel kurulun yapılmasını istedi. Genel kurul değilse gidecek dirayeti kendinde bulamayan bu alçak ruhlu mahluklar toptan istifa ettiler.

Cemiyetin faaliyete geçmesini sağlamak için mücadeleye devam eden arkadaşlar Konsolosun demirbaşları vermeme için yaptığı tüm oyunlara rağmen 13 Temmuz 1975 günü genel kurula giderek yönetici organlarını seçtiler. Yönetim kuruluna seçilen arkadaşlar 23 Ağustos'ta bir Halk Gecesi düzenliyerek arkadaşların birliğini pekiştirmeye ve yoz kültüre karşı halkımızın kültürünü tanıtmışlardır. Çevrede bulunan üç kağıtçı Reize bürolara karşı giden arkadaşların dikkatli davranmalarını isteyen bir bildiri dağıtmışlardır. Buda bize birkere daha gösterdikimiz mücadele etmeden hakkımızı kimse kendiliğinden vermeyecektir. Ve mücadele edersek zafer sonunda bizim olacaktır.

İNGİLTERE

Kapı dışı edilen biz 800 Türkiyeli Wimpy işçisini yoksul ve perişan durumlara düşüren kimdir? Nedendir?

Ekmek parası için ülkemizi, ailemizi bırakarak geldik. Bu yadellerde gün doğuşundan, gün batışına kadar çalışmamıza rağmen çok az bir ücret alıyorduk. Sosyal haklarımız yok denecek kadar azdı. Çalıştığımız iş ağırdu. Bu çekilmez baskılara karşı 80 Wimpy iş yerinde çalışan 800 işçi bir araya gelerek greve gittik. Kararlı ve yiğitçe mücadeleimiz neticesinde haklarımızı söke söke aldık. Ve bir akşam haber aldık ki patron iflas ettiğinden tüm Wimpyleri kapatmış. Bu patronun bize oynadığı oyunun en namussuzcasıydı. Patron belirttiği gibi iflas etmişti. Tam tersine bizleri kapı dışı ederek, daha ucuz ve hiçbir hak talep etmeden karın tokluğuna yeni işçiler almak için oynamıştı bu oyunu.

En ucuz ücretlerle bizleri makina gibi çalıştırarak milyonlarına milyon katan adam iflas eder mi? Bu tüm patronların oyunudur. Çerkerler milyonları bankalardan kredi olarak, kazanç vergisi ödemezler. Sonra yatırım yapırlar başka ülkede ve iflas ettik derler. Ya biz çoluğumuz, çocuğumuzla yalnız kalan işçi-

ler ne yapacağız şimdi? Niye yağan yağmur esen rüzgar bizim üstümüze eser. Kimdir bu cefayı bize reva görenler? Bize bu cefayı reva görenler kapitalistlerdir, onların düzenidir. Onların Türkiyedeki Patron-Ağa vurguncu hükümetleridir. Bir de patrona karşı verdiğimiz mücadelede elini soğuktan sıcağa vurmaktan her yerde sırtımızdan aslan kesilen sahte devrimciler vardı. Bizi kayruklarına takarak efendilerine hizmet ettirmeyi amaçlayanlarda vardı. Bugün onlar ortada görünmüyorlar. Biz işçiler bu tip devrim denegci hainleri de iyi tanıdık. Bunların da usak olduğunu gördük. Ve şimdi iyice öğrendik ki bizim kurtuluşumuz işçi sınıfının önderliğinde verilecek mücadeleyle mümkündür.

BRENBURG

Sömürücü patronlar Konserva fabrikasında çalışan 13 Türkiye'li kadın işçiyi daha işten attı. Bundan üç ay evvel Hildesheim'de işsiz kalan 24 kadın arkadaşlık. Arbeitsamt bize çok iyi ücret veren, gerekli iş güvenliği sağlayan bir konserva fabrikasının kadın işçiyi ihtiyacı olduğunu söyledi. Fabrikanın lüks heimler, devamlı mesai yapma imkanı ve daha neler neler vaat ettiler. Bunun üzerine hep birden Arbeitsamt memurlarının anlattıklarına kanarak çalışmayı kabullendik. Daha iş başı yapmadan şefler bize çok yeterli çalışın fakat sakın krank yapmayın ha diye tehdit ettiler. Yine bu sırada Frankfurt'tan gelen bir Türk Ateşeside patronların ağzından aynı sözleri tekrar etti. Geliş o geliştirdi. Bizim sırtımızdan zevk ve süren bu memur efendiyi dar günümüzde bir daha göremez olduk ki kendisine bir çift söz söyleyelim. Şimdiki durumlarımızı ne diyecek hele. Tabii ki iş yoktur da patron onun için sizi çıkarmıştır. Ondan sonra heima kendisi kurula kurula Türk İşçi Dernekleri Federasyonu Başkanı diye tanıtan Hanefi Altuntaş geldi. Oda aynı palavraları sıkarak geçip gitti. Bir işçi örgütü olan ATİDF'nin başkanı olan bu adam biz işçilerin safında yer alıp, patronlara karşı bizimle beraber olacağına, patronlarla bir olup bizi ezmecektir. Üç kağıtlarla eline geçirdiği federasyonu patronların, eksportların, tercümanların çiftliği haline getirmiştir. Bu gün bu federasyon oiz işçilerin hiçbir sorununa eğilmemekte fakat patronlara hizmetinden dolayı yöneticiler payına düşeni almaktadır. Dahada ileride giden Hanefi Altuntaş haini içimden birine adice muamelede bulunmak istedi. Bu şartlar altında sabah saat 7 den akşam saat 7 ye kadar çalıştık. Hasta habta çalışmaya mecbur edildik. Maister köpeği içimden birine ağır hakaratlar buldu. Öyle ki bu zulüm ve sömürüye tahammülümüz kalmadı. Hainlerdeki durum ise dahada kötü. Her odada 3-4 kişi kalmakta, buna mukabil adambaşı ayda 60-70 DM kira vermektiriz.

Ayda 240-250 saat çalışmamıza rağmen elimize geçen 600-700 DM. tir. Bütün bu kölece baskılar, insanlık dışı muamele azmış gibi şimdide 13 arkadaşımızın çıkışını verdiler. Çıkışı verilen arkadaşlardan biri içinde, biri ise hastaydı. Arkadaşları iş yok diye atıldılar. Halbuki şimdi yaptığımız iş eskisinin iki misli. Gözü aç patronlar böyle oyunlarla bizleri daha çok sömürmek ve her türlü haksızlıksun kılmak istemektedirler.

İşten atılan arkadaşlarımız işsizlik parası alamamaktadırlar. Çünkü tekrar işsizlik parası alabilmemiz için bir sene çalışmamızın şart olduğunu söylediler. Bu durum karşısında sendikasında, konsoloslarda bize yardım eli uzatmadı. Tek güvenemiz Darmstadt'ta ki İşçi Derneği oldu. Görevli arkadaşlara durumumuzu anlattık. Arkadaşlar bu haklı davamızda bizimle beraber olduklarını söylediler, hakkımızı almak için birleşmemizin, fabrikalarda çalışan çeşitli milletlerden işçilerin birliğini sağlamak için çaba harcadık. Fakat bizi ilğine kadar sömüren patron, birlik olmamızı önlemek için biz işçileri milliyetlerine göre bölmek için adice daleverelere girişmekte. Çünkü o da biliyor ki eğer biz alın teri döken, bileğimizin kuvvetini satan işçiler bir olursak hakkımızı söke söke alaçağız. Artık bizi işine gelince sokağa atamayacak. Arkadaşlar olarak bizim kuruluşumuz, bildiğimiz sendikaya gittik, Patron uşağı sendikalar bizi bile dinlemek zahmetine katlamadılar. Göz göre göre patronun yaptığı büyük bir haksızlık dedik. Sendika olarak gerekeni yapın dedik. Fakat nafiye. Anladık ki bunlarda patronlardan yana. Bizim hakkımızı ancak bizim seçtiğimiz arkadaşlar arar. Şimdi işsiziz. Oturacak yerimiz yok. Bizi hergün dahada çok sömürmek isteyen patronların sömürü ve zulmüne son vermek için çeşitli milletlerden tüm arkadaşlarımıza diyeceklerimiz var.

Kardeşler yıllardır el kapisında yarı aç, yarı tok çalışırız. we insanca yiyecek bir dilim ekmeğimiz, ne başımızı bokacak bir yuvamız, ne çoluğumuzun, çocuğumuzun yamını garantiye alacak birşeyimiz var. Buna rağmen bu genç yaşımızda gören bizi bunlar 40 veya 50 yaşındaki ihtiyarlar demektirler. Artık bilelim.

Kimdir bu halimizin sorumlusu?

Kimdir bizi buralara satan?

Kimdir bizi döviz makinası gören?

Bizi bu hale koyan, buralara satan, döviz makinası gören Türkiye'de ki patron-ağa devletidir. Onların gelişmiş geçmiş iktidarlarıdır. Emperyalizmin uşağı yerli işbirlikçilerdir. Biz işçiler olarak sömürü ve zulmün, baskının olmadığı bir düzen kurmalıyız. Bu düzen bizim düzenimizdir. Yani işçi, köylü, tüm ezilen halkımızın insanca yaşadığı, halk iktidarını kurmak için yılmadan mücadele etmeliyiz.

nüsatan bizim gibi işçilerin olduğunu, düşmanlarımızın dışırtımıza kambur üstüne kambur vuran patronlar olduğunu öğrendik. Ve yine biliyoruz ki patron ağa devletin hizmet eden biz yoksulları aydınlıca değil, karanlıca dötüren bu gerici yuvalara karşıda mücadele etmek bizim görevimizdir. Biz işçiler tüm ezilenler bu mücadeleyi tek, tek birimiz dağda, birimiz bağda değil birleşerek kendi örgütlerimizi kurarak vermeliyiz. Bu uğurda yılmadan, korkmadan zafere kadar mücadele etmeliyiz. Bu amaçla yaptığımız toplantıda görevlendirdiğimiz arkadaşlar esas kongreye hazırlık için çalışmalarını şöyle sıraladılar:

- Daha çok işçi arkadaşla ilişki kurarak geniş bir kitleyi bir araya getirerek, onlarla toplantılar yapmak
 - Derneğe üye kayıt etmek
 - Kongre zamanını tesbit etmek ve yerini tutmak
 - İşçi arkadaşların bulaşacakları, dert ve dileklerini belirtilip, çözüm bulacakları dernek binası için bir yerin bulunması
 - Bu görevleri yalnız geçici komitenini değil tüm arkadaşların görev alarak, aktif olarak çalışmalarına katılması kararlaştırıldı.
- Bu kararların ışığı altında vöduñlaşan baskılara karşı mücadele için ilerliyeceğiz. YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ

HAMBURG

Cemiyetimiz senelerdir konsolosların, ateşelerin desteği ile eksport takımının, soyguncuların, kaçakçıların yemliği halinde idi. Cemiyeti elinde tutan üç kağıtçı takımı, demet demet olan işçi arkadaşlarımızın sorunlarıyla uğraşmadığı gibi onlara yenisini ekliyordu. Bu namussuzluklara bir son vermek isteyen ve Hamburg'ta çalışan arkadaşların sorunlarına çareler aramaya uğraşan ilerici ve yurtsever işçiler birleşerek mart 1974'te harekete geçtiler. İşçilerden yana arkadaşlar, kendileri gibi olan işçi arkadaşlardan aldıkları güçle vurguncu, eksport takımının tekelinde bulunan Cemiyeti tüm arkadaşların malı haline sokmak istiyorlardı. İşçilerin Cemiyetin çatısı altında toparlanmasını sağlayarak, demokratik olarak haksızlıklara karşı mücadele ederek üyelerinin sosyal sorunlarını el ele hal edecekleri bir kuruluş olmasını istiyorlardı. İşçilerin birleşmesi Konsolosun, Ateşenin, eksport-impot takımının işine gelmedi.

Yapılan ilk genel kurul topla tısında çıkarılanın elden gideceğini gören bu üç kağıtçı takımını kendi aralarında kavga çıkararak, Alman polisinin yardımıyla kongreyi dağıttılar. 2 inci kongreyi kimseye haber vermeden Hamburg'a 40 km uzaktaki Norderstet'te

HALK SANATI KÖŞESİ

İŞÇİ KÖYLÜ

İşçiler köylüler silahın alsın
Dizilsin ön safa, yerini bulsun
İşçi köylü bir olup bir düzen kursun
Hep beraber halk bayrağı altında yürüsün.

İşçiler istiyor sosyalist düzeni
Bize lazım değil patron düzeni
Şehit verdik Deniz, İbo, İnan'ı
Kurulacak işçi köylü düzeni.

Köylüdür ezilen elinde orak
Hazır ol diyor, ne zaman vurak
Niye öldü İbo, bizde uyanak
İşçi köylü bir olup bir düzen kurak.

Aferi der bizler yiğit erleriz
Önderdir devrimde yılmaz işçilerimiz
Yakışmaz kaçmak, silahlanmalıyız
Namludan çıkacağına unutmamalıyız.

AFERİ

SESİMİZİ DUYURALIM

Acımızı paylaşalım
Dost, kardaş kaynaşalım
Bizi sömürenlere karşı
Sesimizi duyuralım.

Ezilen işçi, köylü, kardaş
Hakkımızı yiye beylere
Onarın faşist köpeklerine
Sesimizi duyuralım.

Açalım bizim bayrağı
Açlık sefalet sürmeyi
Yıkma için sömürüyü
Sesimizi duyuralım.

Ali'den yoldaşlarına
Hasan'lardan Hüseyinlerine
Elimizi uzatalım
Sesimizi duyuralım.

ALI

GİDİYORUZ

Karanlıktan aydınlığa
Doğacak güneş
Gidiyoruz, gidiyoruz.
Faşizmi yıkmaya

Eller kan içinde
Haykırıyor birden
Hakkımızı almak için
Gidiyoruz, gidiyoruz.

Yakındır doğacak
Güneş...
Biraz da yaklaşmak
İçin....
Gidiyoruz, gidiyoruz.

Önleyemez ışığı engel
Tepeler....
Halk ordusu açacak
Bütün esulleri
Geliyor kurtuluşun neferleri.

ZULMÜ
YIKACAĞIZ

baş tarafı birinci sayfede

liştirdiği, kanuni hale getirdiği faşist kurumlarla dayanarak bu hareketleri terörle bastırmağa kalkışmıştır. Bu arada çıkan Kıbrıs olayları, halktan yavaş yavaş tecrit olan CHP için can simidi olmuş, CHP vatan millet demagojisi ve barişi edebiyatıyla Kıbrısın işgali ne girişmiş ve böylece halkın hoşnutsuzluğunu güven-milliyetçilik kanalına yöneltmiştir. Tecrite giden CHP Kıbrıs olaylarıyla tecrit zincirini kırmış, Ecevit "kahraman" olmuştur. CHP kısa sürede kazandığı olağan üstü sempatiyi oya dönüştürebilmek, ve tek başına iktidara olabilmek için koalisyonu bozmuş ve derhal seçim istemiştir. Bir erken seçim halinde Avrupa'cı kadından tek başına iktidar olmasından çekinerek hakim sınıfların Amerikancı kanadını, aralarındaki bütün çelişmelerden rahmen, birleşmeyi tek çare olarak görmüştür+ böylece MC doğmuştur.

MC uzun pazarlıklardan sonra hükümetini kurmuş ve 5 aylık icraatı içinde halk düşmanı yüzü ortaya çıkmıştır. MC iktidarı sırasında halkın mücadelesi daha da yükselmiştir. Halktan gelen baskı sonucu MC başları efendilerine karşı-göstarmelik de olsa-tavir takınmak zorunda kalmışlar, Amerikancı Cephe hükümeti Türkiye'deki amerikan üslerini -göstarmelik de olsa-kapamak zorunda kalmıştır. Bu halkın "bağımsız ve demokrasi" mücadelesinin hangi boyutlara ulaştığının en açık belirtisidir.

HANGİ ORTAMDA SEÇİME GİDİLİYOR

I2 Ekim seçimleri halkın mücadelesinin yeniden yükseldiği bir dönemde yapılıyor. Hergün yeni devriler, toprak işgalleri, direnişler patlıyor. Devrimci ve gerici güçleri hergün silahlı mücadeleye kadar varan çalışmalarını sürdürüyorlar. Hakim sınıflar faşist terörü yaygınlaştırarak halkın mücadelesini ezmeye çalışıyor. Ama bunda başarılı olamıyorlar. Halkın yükselen mücadelesi, hakim sınıfların kendi aralarındaki çelişmelerinde gün geçtikçe derinleştiriyor.

SEÇİMLERE KATILAN PARTİLERİN DURUMU NEDİR

Hakim sınıflar I2 Ekim ara seçimlerine esas olarak iki bölük halinde katılıyor. Ama bu bölüklerde kendi aralarında parçalanmaya mahkum bölüklerdir.

Birinci bölüğü "M" Cephe partileri ve DP teşkil ediyor. Bu partilerin hepsi esas olarak Amerikan emperyalizminin yerli işbirlikçilerinin siyasi temsilçiliğini yapıyorlar. İktidarı tek başına Avrupalı kanada kapırmama isteği onları zoraki bir birleşmeye götürüyor. Ama bu birleşme pamukluğuna bağlı birleşme. Halkın yükselen mücadelesi karşısında AP/MSP arasındaki çelişme her geçen gün biraz daha su yüzüne çıkıyor. Bunlar arasında ki çelişme işbirlikçi sermaye guruplarının siyasi plana yansıyan şeklidir. CGP faşist kadrolarıyla AP ye fiilen katılmış durumda. İrkçi faşist MHP ise büyük sermayenin parasıyla beslediği köpek sürüleriyle Amerikancı cephenin sivil terörcü kolunu oluşturuyor. Savunduğu menfaatler açısından AP ile arasında önemli sayılabilecek farklar yok. Görevi AP'nin büyükpartisi olarak iç savaş göze almadan yapamıyacağı açık terör hareketlerini yürütmek. Devrimci hareketi sindirmeye çalışmak. Bir parti olarak varlığını sürdürüp AP ile birleşmemesi bütünüyle taktik bir mesele. Büyük parti olan AP bu şekilde faşist terörü uygulayanın kendisi olmadığını iddia edebiliyor.

MC'ye taktik nedenlerle katılmayın-(Böyle bir katılma DP nin partisi olarak sadece AP ye iltihakı ile sonuçlanırdı) ve esas olarak tarım burjuvazisinin bir bölümünün temsilcili-

ğini yapan DP gün geçtikçe eriyor. Bu partinin siyasi bir varlık olmaktan çıkacağı günler yakındır. MC partileri bu seçimlere çok önem veriyor. Bu seçimlerin kendi aralarındaki çelişmeler konusunda açıklık getirmesini bilhassa AP-MSP arasındaki güç dengesini berraklığa kavuşturmasını bekliyorlar.

Hakim sınıfların (işbirlikçi burjuvazi, büyük bürokrat burjuvazi, toprak ağaları, tefeciler) avrupacı kanadı ise I2 ekimde CHP etrafında kümelenecek siçimlere katılıyor. Aslında hakim sınıfların bu kanadı da amerikancı kanada göre daha yekpare görünmesine rağmen içinde önemli çelişmeleri barındırıyor. Bunun içindeki çelişmelerde zaman içinde halkın mücadelesi yükseldikçe açık çalışmaya dönüştürülecek. CHP "MC hükümetinin" kısa iktidarı döneminde sürdürdüğü açık talan politikasına ve faşist baskılara karşı çıkararak, halkı yanına almaya çalışıyor. Kendini faşizme karşı tek alternatif olarak gösteriyor. Kendinden başka solcu-devrimci olmadığını iddia ediyor. Halka karşı "ya CHP iktidarı-ya açık faşizm" hakim sınıflara karşı ise "ya CHP iktidarı-ya komünist iktidar" alternatifleriyle çıkıyor. "Umudumuz Ecevit" demagojisi sürdürüyor. Faşizme karşı olduğunu iddia eden bu partinin sahtekarlığını göstermek için partiye törenlerle alınan ve liste başlarına yerleştirilen faşist I2 mart paşalarına bakmak bile yeter.

CHP de MC partileri gibi seçimlere çok önem veriyor. Onlar da bu seçimlerden demagojilerinin başarısının derecesini göstermesini bekliyorlar. Seçimlerden güçlenerek çıkmayı ve genel seçimlerde tek başlarına iktidara gelebilecek güte olduklarını ispat etmeyi istiyorlar. Seçime katılan TBP nin CHP ile arasında önemli fark yoktur. Bu yüzden bu parti üzerinde -güçü de az olduğu için -durmaya gerek yok. Seçime katılmayan her biri kendine "sosyalist" diyen 5 partinin de seçimlere katılmadıkları için bizim için önemli yok. Yalnızca bu partilerinde düzen partileri olduğunu bilmemiz gerek. Bu partilerin çoğunun Amerikan ve Avrupa emperyalizminin yer ne Sovyet Sosyal emperyalizminin Türkiye'ye yerleşmesini itirazları yoktur. Bunlar Sovyet Sosyal emperyalizmine uşaklık etmektedir.

Kısaca toparlarsak: Hakim sınıflar I2 ekim seçimlerinde, kendi aralarındaki çelişmelerin ne yönde çözüleceğini göstermesi bakımından "MC"nin geleceğinin tayini bakımından, kendi aralarındaki güç dengesinin tayini bakımından önemli sonuçlar bekliyorlar. Kıbrıs'ta cemaatler arası görüşmenin Denktaş tarafından I2 ekimden sonraya atılması bile bu seçimlere hakim sınıfların ne kadar değer verdiğini gösteriyor. Yani bu seçimler Hakim sınıflar için önemlidir.

TÜRKİYE HALKI VE I2 EKİM SEÇİMLERİ

Peki hakim sınıflar için önemli olan bu seçimler, işçilere, köylülere, dar gelirli memurlara ne getirir.

Bu seçimler aslında hükümetin kurulmasına güven oyna vs. doğrudan etkide bulunmayacak. Ancak hakim sınıflar arasındaki güç dengesinin siyasi alanda nasıl ve ne yönde değiştiğini göstererek, dolaylı bir etkide bulunacak.

Ama bu böyle olmasa bile, yani bu seçimler doğrudan yeniden bir hükümetin kurulmasını etkileye bile Türkiye halkına birşey getirmez. Çünkü hakim sınıfların iki kanadında esasta halk için ayırdır. İki kanadında emperyalizmin işbirlikçisidir. İki side halkın sömürülmesinden yanadır. İkisi de devrimci mücadelesinden yanadır. Anlaşamadıkları yan soygunun metodları ve paylaşılmasıdır. Bu konularda dalaşırlar. Bu dalaşmada ikisi de halkı kendi yanına çekmek ister. Belli aralıklarla

DÜNYA OLAYLARI

DÜZENLEYEN: D. ATEŞ

ANGOLA

ANGOLA HALKININDIR.

ANGOLA halkı kendi gücünü temel alarak yüzyıllardır Angola'yı istila eden gerici Portekiz sömürgecilerine karşı uzun yıllar elde silah mücadele etti. Afrika halkı ve tüm ezilen dünya halkları Angola halkını bu haklı mücadelesinde sonuna kadar destekledi. Portekiz sömürgecilerine karşı bağımsızlık mücadelesinin silahlı mücadele temelinde kurulan üç kurtuluş örgütü (MPLN-FLNA-UNITA) yandı. Uzun ve kararlı mücadeleden sonra Portekiz sömürgecileri yenilgiye uğratılarak masa başına oturtulmaya mecbur kılındı. Olkenin bağımsızlığı için omuz omuza 60 yıldır mücadele eden bu kardeş örgütler 1975 ocağında ortak çalışmak için bir ittifak kurdular. Portekiz hükümetiyle yapılan anlaşmada; Angola'nın 1975 kasımında bağımsızlığını tanımasına ve bu süreye kadar üç bağımsızlık hareketinin temsilcileriyle, Portekiz yetkililerinden oluşan geçici bir hükümetin kurulmasına karar verildi. Angola ve Afrika halkı kasım ayında ülkenin bağımsızlığına kavuşmasını ve üç kurtuluş örgütünün oluşturduğu birliği desteklediler.

Angola'nın bağımsızlığı kavuşması iki süper ülkeye ve diğer emperyalist ülkelere karşı bir darbe, halkların devrim, ulusların kurtuluş, devletlerin bağımsızlık mücadelesine ise güç vermiştir.

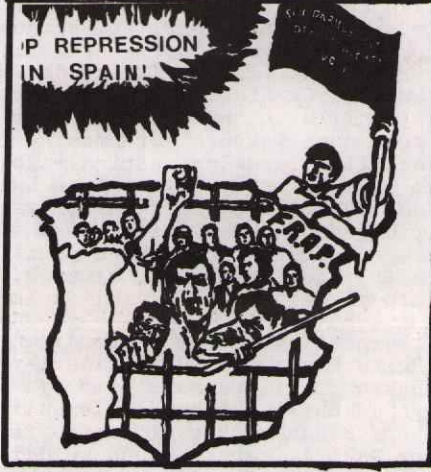
Dünyaya sahip olmak isteyen Sovyet Sosyal emperyalistleri stratejik yönden büyük önem taşıyan ve zengin yer altı ve ver üstü kaynaklarına sahip olan Angola'yı hegemonyaları altına almak istemektedirler. Yeni Sovyet karşı emellerini gerçekleştirmek için Angola halkını emperyalist oyunlarla bölmek istemektedirler. Bu amaçla Portekiz sömürgeciliğine karşı mücadele eden üç kurtuluş örgütünden birini ML olarak adlandırmakta, diğerlerini gerici ve emperyalizmin yerli işbirlikçisi teşkilatlar olarak adlandırmaktadır. Sovyet Sosyal emperyalistleri kardeşi kardeş kurdurmak amacıyla Angola'ya son model sam 7 roketleri, roketatarlar, AK 47 tüfekleri ve tanklar göndermektedir. Angola halkının Portekiz sömürgecilerine karşı verdiği mücadeleyi desteklemeyen Sovyet Sosyal emperyalistleri bugün emperyalist emelleri için gemilerle silah göndermektedir. Saldırgan cehresini kapatmaktan çekinmeyen SS emperyalistleri dahada azgınlaşarak ülkeye askeri hareketi yönetmek için askeri danışmanlar göndermekte sovyet savaş gemileri. Lohito limanından diğer iki kurtuluş örgütünün mevzilerini bombalamaktadır. Bu saldırıya ise devrimci dayanışma adına yaptığını söylemektedir.

Portekiz sömürgecilerine karşı kanı ve canını pahasına ülkenin bağımsızlığı için savaşan Angola halkı için Portekiz'lilerden boşalan yer SS emperyalistlerinin doldurması birsey değiştirmeyecektir. Böyle bir durumda ülkenin efendisi SS emperyalistleri olacaktır. Yani kacak değiştirme olacaktır.

Üç kurtuluş hareketi aralarındaki çelişki-

şamı Bask ülkesinde inlerce işçi köylü, öğrenci ve emekçi genç faşist baskıları protesto amacıyla yürüyüş yaptılar. Aynı şekilde İspanya'nın her yerinde protesto yürüyüşleri, mitingler, ve grevler düzenlendi. Kana kanla, silaha silahla cevap verildi. Belli bir azınlık olan Amerikan emperyalizminin yerli işbirlikçileri rahat ve huzur içinde yaşarken çeşitli milliyetlerden İspanya halkları sömürü ve zulüm altında yaşamaktadır. Amerikan emperyalizminin yerli uşakları ülkeyi parsel parsel efendilerine satmışlar, ekonomik, siyasi ve askeri yönden emperyalizme bağımlı hale getirmişlerdir. Bu gün İspanya'da resmi açıklamalara göre milyonlarca işsiz bulunmaktadır. Milyonlarca işçi ülkesini terkederek komprador burjuvazinin ve toprak aşası sınıfların keyfi için yabancı ülkelere çalışmaya gitmeye zorlanmışlardır.

Bask milleti üzerinde katmarlı milli zulüm uygulanmakta ve bu milletin ulusal kültürü, geleneği, göreneği ayaklar altında çiğnenmektedir. İşçilere grev hakkı tanınmamakta, en tabii ekonomik ve demokratik haklardan yoksun bırakılmaktadır. Yoksul ve topraksız köylüler toprak ağalarının ve faizcilerin zulmü altında inlemektedirler. Zindanlar binlerce yurtsever, ve devrimci işçi, köylü, genç ve ezilen halk kitleleriyle doludur. Tutuklulara akla gelmedik işkenceler yapılmaktadır. Bu halk düşmanı faşist diktatörün insanlığına istifadesi için icad edilen teknik aletler işkencede kullanılmaktadır. Öyleki Franko faşisti iç savastan bu yana 40 senelik sürede çeşitli milletlerden halk kitleleri üzerinde komprador burjuvazinin ve toprak ağalarının sınıfının eli kanlı diktatörlüğünü kurmuştur. İspanya halkları bu faşist diktatörlüğe karşı işçi sınıfının devrimci partisi olan PCİ/ML'in önderliğinde yılmadan, pratiğinden edindiği zengin tecrübelerin ve devrimci ilkelerin ışığında mücadele etmektedir. Bütün dünya halkları, İspanya halklarının bu haklı mücadelesini desteklemektedir. Dünya halkları beş yurtsever ve devrimci militanını hunharca katledilmesini lanetlemektedirler.

Paris'te yüzbin kişilik bir yürüyüş yapılarak İspanya Konsolosluğu ve uçak şirketleri, bankalar v.s. tahrib edilmiştir.

İtalya'da liman işçileri İspanya'ya giden ve gelen yük gemilerini doldurup boşaltmamışlardır.

Almanya'nın, Hollanda'nın, İsveç'in, Norveç'in İngiltere'nin ve birçok ülkenin çeşitli şehirlerinde yüzbinler sokağa dökülmüşlerdir.

Türkiye'de de İspanya Konsolosluğuna bir bomba atılmış, yürüyüşler yapılmış ve binlerce protesto mektubuyla çeşitli milliyetlerden Türkiye halklarının faşist Franko hükümetine duyduğu kin ve nefret dile getirilmiştir. Birçok Avrupa ülkesi konsolosluklarını geri çağırmışlar, Meksika hükümeti ise İspanya'nın Birleşmiş Milletlerden atılmasını istemiştir.

Tüm bu yapılan eylemlerle İspanya halklarının haklı davalarında yalnız olmadıkları görülmüştür.

İspanya halkları er veya geç Franko faşizmini yıkaçaktırlar. Tüm dünyadaki sömürücü, zulümkar ve gericiler gibi İspanya'da ki hakim sınıflarda yok olacaktır. Dünyada bununsayısız örnekleri vardır.

Yaşasın İspanya halklarının faşizme karşı mücadelesi.

Kahrolsun faşist Franko rejimi.

bas tarafı birinci sahifede LICE

terk edildiler. Ayrıca enkaz altından çıkarılanlar öldürüldü diyerek dezenfekte edilerek diri diri toprağa gömüldüler. Ölümlerini ve enkaz yığınlarını kendisi kaldırmak isteyenler ise azarlandı, dövüldü. Yoksul halk buna rağmen kendi gücüne dayanarak tirnağıyla de olsa ölümlerini çıkarmak, kalanları kurtarmak için çalıştı. Cadır ve ekmeğin için sıraya giden halk dipçiklendi. İşçilerin, köylülerin, öğrencilerin ve emekçi gençliğin yoksul Lice'liler için gönderdiği yardım Lice'ye ulaşamamaktadır. Gelen yardımlar henüz Lice'ye varmadan üç beş kodaman tarafından talan edilmektedir. Yardımlar açığına açığı şehirlerde, pazarlarda ve dükkanlarda satılmakta, halk ise sefalet ve perişanlık içindedir. Zenginlere ikiser üçer cadır verilmekte, ihtiyaçları fazlasıyla temin edilmekte, halka ise ihtiyaç için gerekli olanlar bile verilmemektedir. Şehirde bulasıcı hastalıklar kol gezmekte bunlara karşı hiçbir tedbir alınmamaktadır. Depremde yaralanan ve Lice'de tedavi imkanı olmadığı için Ankara Numune hastanesine gönderilen 8 hastadan 600 TL istenmiştir. Bu para yatırılmadığı takdirde hasta-

ların ameliyat edilmeyeceği açıklanmıştır. Hastalar ve akrabaları hükümet yaralarınızı büyülemeli saracaktı diyerek bu günkü hükümetin patronların ve ağaların hükümeti olduğunu anladıklarını belirtiyorlar. Lice'ye gelen askeri birlikler halka yardıma koşacaklarına enkaz altından kaçan tutukluların peşine koşmaktadır. Olay yerine gönderilen helikopterler gerici basın mensuplarının emrine verilerek resim çekme i. iyle uğraşıyorlar. Lice'ye gelen Diyarbakır valisi ise ilk olarak ölü veya sağlam olup olmadığını sormaktadır. O bununla halkın değil kendisi gibi patron a. a devletinin mevcut iktidarının çıkarlarını koruyucu düşündüğünü anlatmaktadır. Bölgede tam bir sıkı yönetim uygulanmaktadır. Su an Lice ve çevresinde 8 bine yakın ölü bulunmaktadır. Ocubini aşkında yaralı vardır.

Hakim sınıflar kendi bozazanlığını yapan gerici gazeteleriyle, radyosu ve televizyonuyla gerçekleri halktan gizlemektedir. Onlar bununla yığıt halkımızdan gelecek tepkiyi önlemek istemektedirler. Depremden sonra Lice'ye gelen Amerikan'cı MC hükümetinin başı Süleyman Demirel önümüzdeki 12 ekim ara seçimlerine yatırım olsun diye palavralar attı. Ve geldiği gibi de gitti. En kısa zaman da yepyeni bir Lice inşaa edileceğini, Lice'lilerin tüm yaralarının sarılacağını söyledi. Halbuki hab bugüne kadar enkazlar kaldırılmış bile değildir, civar köylerle ulaşım imkanı bile sağlanamamıştır. Çoluk, çocuk açlıktan, susuzluktan inlemektedir. Havalar soğumasına rağmen mazlum halkın başını sokacak bir cadırı bile yoktur. Demirel'in söylediğini Erbakan'ı da, Ecevit'ide tekrarladı. Sonuçta ise değişen hiçbir şey olmadı. Hiç düşmandan dost olur mu? Olmaz tabii iste patronlardan, ağalardan çalışan işçiye, topraksız köylüye, ezilen halka dost olur mu? Yardım elini uzatır mı, uzatmaz tabii.

Tüm bunlar yetmezmiş gibi MSP'li kaymakam ağalarla işbirliği ederek halka zulüm etmektedir. Deprem olur olmaz Lice'ye gelerek çalışmalara katılan, enkaz kaldıran, halka yardım elini uzatan yığıt devrimcilere baskı yapılmaktadır.

BOTON BUNLAR NEDENDİR?

Çünkü Lice halkı ilerici, yurseyver, Lice halkı Türkiye halklarını kimlerim ezip sömürdüğünü ve bu baskıyı kimlerin uyguladığını çok iyi bilmektedir. Ve Lice halkı bu azgın faşistlerin, bu insanları bile ölüme terk etmelerini ve bizzat öldürmelerine sonsuz bir kin ve nefret duymaktadır. Onlara karşı mücadele etmektedir. Bütün bunlar hakim sınıfların işine gelmez. Onlar iki oyuna bağ vururlar. Bir halktan gerçekleri gizlemek, halkı uyutmak. Gerçekleri gören ve gösterenlere ise bütün güçleriyle saldırmak, susturmak ve onları ezmeştir.

Halkımızın tecrübelerine bir yenisi daha katılmıştır. Artık geçmişte olduğu gibi ne patron a. a devletinin gerici iktidarları çeşitli milletlerden halkımızı uyutabilecekler ne de sindirebileceklerdir. Artık bıçak kemiğe dayanmıştır. Doğal afetlere karşı tedbir almak ve insanca yaşamayı biz ezilen Türkiye halkları emperyalist uşak iktidarlardan bekleyemeyiz.

Kula kulluğun olmadığı, kurtuluşumuzu biz ancak kendi iktidarımız olan HALK İKTİDARINI kurmakla sağlayacağız.

K. YILMAZ

baştarafı ikinci sahifede KIBRIS

Kıbrıs'ı bölme politikasına karşıdır. Ama onlar her iki süper gücün arasında durmakla yetiniyor ve özellikle Yunanistan'a sermaye ihracı ve borçlandırma suretiyle girmeye ve zamanla iktisadi-siyasi tahakkümü sağlama peşindedirler.

Emperyalistler her ülkede kendi çıkarları yararına bir siyaset izlediklerinden biz emperyalistlerden hiçbirsey bekleyemeyiz.

Denktaş'ın "bağımsızlık önerisi herne kadar Amerikan emperyalistlerinin çıkarınıysada Amerikan emperyalistlerinin Yunanistan'da ki çıkarları karşısında destek görememiştir. Türkiye dış işleri bakanı Çağlayangil'in Birleşmiş Milletlerdeki konuşması Amerikan emperyalistlerinin yararınıysada diğer devletlerden önemli bir destek görememiştir. Bütün bunlar Türkiye hükümetinin ve Ecevit'in bugün bağımsızlığa karşı çıkması içine düştükleri çaresizliği göstermektedir.

Hiçbir halk dış müdahale ve çarelerle kurtulamaz. Kıbrıs halkı ancak Kıbrıs'ın kurtuluşunu sağlayacaktır.

Hem Kıbrıs'ta hemde Yunanistan ve Türkiye'de hakim sınıfların görüşleri yukarıda bahsedilen emperyalist güçlerin görüşlerinden bağımsız değildir. Çünkü kendileri bu emperyalistlerin işbirlikçileridir.

KIBRIS'IN KURTULUŞU KIBRIS HALKININ BAĞIMSIZLIK SAVAŞIYLA OLACAKTIR.

Emperyalistlerin çıkarları için Kıbrıs'ta onbinlerce yoksul işçi köylü ölmüştür. Emperyalistler her yere ölüm yoksulluk ve açlık götürmektedirler. Kıbrıs'ta böyle olmuştur. Ama emperyalistler getirdikleri şiddet ve ölümler halk tarafından atılmakta yok edilmektedir. Kıbrıs'ta böyle olacaktır.

Kıbrıs'ta bağımsızlık ancak Kıbrıs'ın Yunan (cum) ve Türk milliyetlerinden halkının ortak iradesiyle çözülecektir. Kıbrıs halkının bağımsızlık savaşını yakındır.

Biz devrimci ve ilerici olarak Türkiye'nin Kıbrıs üzerinde uyguladıkları emperyalist uşak politikadan vazgeçmesi, işgal kuvvetlerinin geri çekilmesi için gerçekleri ortaya koymak ve Sovyet Sosyal emperyalistlerini barış ve buna benzer sosyal laflarının arında yatan politikalarını durmadan açığa çıkarmalı, Kıbrıs'ın bağımsızlığını ve içişlerine kimsenin karışmamasını savunmalı ve mücadeleye etmeliyiz. Kıbrıs'ın bağımsızlığı ülkemizin bağımsızlık mücadelesinden kopuk değildir. Yunanistan'da ki devrimcilerde aynı görevler karşısındadır.

KAHROLSUN KIBRIS'IN İÇİŞLERİNE KARIŞAN EMPERYALİSTLER VE ONLARIN UŞAKLARI!

M. KIZMAZ

İSPANYA

HALKLARIN MOCADELESİ FRANKO FAŞİZMİNİ YIKACAKTIR.

Faşist Franko hükümeti ülkenin bağımsızlığı, ve halklarının kurtuluşu için mücadele eden beş yığıt devrimciyi kursuna dizdi. Kursuna dizilerek öldürülen devrimcilerden iki tanesi ETA (Bask Ulusal Kurtuluş Hareketi) diğer üçü ise FRAP (Yurtsever ve anti-faşist devrimci Cephe) militanlarıydı.

İspanya halklarının baş düşmanı faşist Franko hükümeti İspanyol ve Bask halkının faşist diktatörlüğe karşı her gün yeni boyutlara yükselen mücadelesini zindan ve idam fermanlarıyla bastırmayı amaçlamaktadır. Ama aldanyor. Beş devrimcinin kursuna dizildiği günün ak-